

## عنوان مقاله:

تأثیر درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بر حافظه خودزندگی نامه ای، تفکر آینده نگر رویدادی و افسردگی بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی

## محل انتشار:

فصلنامه تازه های علوم شناختی، دوره 25، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

## نویسندگان:

حسین سعادت - PhD Candidate of Cognitive Psychology, Cognitive Psychology Department, Institute for Cognitive Science Studies, Tehran, Iran

علیرضا مرادی - Professor of Clinical Psychology, Department of Clinical Psychology, Kharazmi University, Tehran, Iran / Professor of Clinical Psychology, Department of Cognitive Psychology, Institute for Cognitive Science Studies, Tehran, Iran

محمدرضا شالبافان - Associate Professor of Psychiatry, Mental Health Research Center, Psychosocial Health Research Institute (PHRI), Department of Psychiatry, School of Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran / Associate Professor of Psychiatry, Brain and

ویدا میرابوالفتحی - PhD in Cognitive Psychology, Cognitive Psychology Department, Institute for Cognitive Science Studies, Tehran, Iran

## خلاصه مقاله:

مقدمه: اختلال افسردگی اساسی علاوه بر مشکلات خلقی به همراه نقایص شناختی متعددی از جمله ضعف در حافظه خودزندگی نامه ای و تفکر آینده نگر رویدادی است که روش های درمانی متعددی برای بهبود آنها به کار گرفته شده است. پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بر حافظه خودزندگی نامه ای، تفکر آینده نگر رویدادی و افسردگی در بیماران دارای اختلال افسردگی اساسی است. روش کار: این پژوهش یک طرح شبه آزمایشی تصادفی از نوع پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با فاصله سه ماهه بود. تعداد ۳۰ نفر با دامنه سنی ۱۸ تا ۶۰ سال (۲۲ زن و ۸ مرد) با روش نمونه گیری در دسترس از میان مراجعان درمانگاه روان پزشکی انیستیتو تهران در سال های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱، با رعایت معیارهای ورود و خروج انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند. ابزار مطالعه شامل مصاحبه ساختاریافته SCID برای تشخیص افسردگی، آزمون حافظه خودزندگی نامه ای، آزمون تفکر آینده نگر رویدادی و پرسشنامه افسردگی، اضطراب و استرس (DASS-۲۱) بود. گروه آزمایش درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش برای ۸ جلسه دریافت کرد که جلسات به صورت فردی هفته ای یک نوبت ۳۰ دقیقه ای برگزار شد و گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکرد. برای تحلیل داده ها از آزمون تحلیل واریانس درون گروهی-بین گروهی مختلط توسط نرم افزار SPSS-۲۶ استفاده شد. یافته ها: نتایج تحلیل واریانس درون گروهی-بین گروهی مختلط نشان داد، درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش تأثیر معناداری بر ارتقای حافظه خودزندگی نامه ای و تفکر آینده نگر رویدادی و کاهش علائم افسردگی در مرحله پس آزمون و پیگیری در گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل داشته است ( $P < 0.05$ ). نتیجه گیری: بر اساس نتایج این مطالعه با توجه به اثربخش بودن درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش و ماندگاری اثر آن در پیگیری سه ماهه، این روش درمانی برای بهبود نقایص شناختی مانند بیش کلی گرایی حافظه خودزندگی نامه ای و تفکر آینده نگر رویدادی و کاهش علائم افسردگی اساسی توصیه می شود.

## کلمات کلیدی:

Major depressive disorder, Autobiographical memory, Episodic future thinking, Acceptance and commitment therapy

اختلال افسردگی اساسی، حافظه خود زندگی نامه ای، تفکر آینده نگر رویدادی، درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888015>

